

ÜZENET A RÁCS MÖGÉ

Amíg kinn éltél a nagyvilágban,
az áldott napfényben, szabadságban,
az út széles volt és te futottál,
az akadályokon átugrottál,
és végül ? rács mögé jutottál!

De más a világ rács mögül nézve,
eltöprengve, sok mindent felmérve,
a döntéseket újragondolva,
a bajokért nem mást okolva,
már az érthetetlent is megértve
nagy a kérdőjel: vajon megérte?

A rácson belül rájön az ember,
hogy nem győzi lelkiismerettel:
itt nincs hová elfutni előre,
fölülni a rohanó időre,
itt a percek is megszólalhatnak
és olyasmit is elmondhatnak,
amit meghallgatni nagyon nehéz!
A magasságból nyúl feléd a KÉZ!
A régi, átkozott okoskodás
csődöt mondott. ? Innen valami más,
jaj, egészen más kezdődik el:
szívvel-lélekkel figyelni kell!

Mintha vakság után újra látnál,
vagy éppen most olvasni tanulnál,
úgy lapozz bele a Bibliába!
Elhiheted, nem teszed hiába,
mert hidd el, nem mesekönyv vagy regény!
Az olvasott szókkal Isten beszél!
És ha meg tudod alázni magad,
hozzád szól: új élettanácsot ad!
Annak, ami volt, el kell tűnnie!
Bűneidnek megsemmisülnie!
Amire magadtól nem vagy képes,
megláthatod: Isten mit visz véghez!
Az Ővé az a halk és szelíd Hang,
amelyre eddig nem figyeltél!
A magad csinálta zaj gonoszság,
hagyd, hogy mielőbb elfújja a szél!
Ha a szent Szél fúj, benned csend legyen!
Kérd, hogy hinni tudj, s új ember leszel!